

Bitva u Libušína 2012

Datum	20. - 22. dubna 2012	
Pořádal	Kyrius	Libušín
Zúčastnili se	Obi-Wan Ježek	Bojující Bojující
Zapsal	Ježek s úpravami ostatních zúčastněných	

Pátek 20. dubna 2012

Léta páně 20. 4. 2012 jsem se dostavil na Doupov ve víře brzkého odjezdu směr Libušín. Nemaje oře musel jsem použít dopravu civilní. Na Doupově jsem počkal na svého spoludrha Obi-Wana. Jelikož on byl vlastníkem tohoto dopravního prostředku, tak jsem byl vyzván k naložení svého vybavení na jeho mulu a naskočil jsem k němu. Nejdříve jsme vyrazili pro jeho schovanku Ivču. Poněvadž na cestě se vyskytovala spousta splašených oslů a volů, tak se cesta poněkud protáhla. Nakonec jsme přece jen dorazili na dvůr pána z Tauferu (koleje). Zde nás očekávala divukrásná schovanka, třímajíc v rukách snad božskou ambru (prostě úplně megaluxagrandapádní koláč). Ačkoli byla naše mula naložena až povrch, tak se vše vešlo. Okolo půl páté (podle mých hodin slunečních) jsme konečně našli cestu směr bojiště. Během cesty se nic zvláštního nestalo a naše mula utíkala jak smyslů zbavená, pže byla vlastníkem nových škorní. Pouze jsme po cestě potkali vazaly a služebníky Obi-Wanova pána Petra ze Dvorsk. Zde můj spoludrn zjistil ke svému překvapení, že jeho pán je vlastníkem pivovaru (Pivovar VOREL). Cesta ubíhala dál, ale přesto jsme ještě museli navštívit tu nejúžasnější odbočku do lesa, kterou jsem kdy potkal. Během pár dalších minut jsme se dostali na místo nám určené. Po příjezdu bylo rozhodnuto, že naše ležení se bude nacházet na svahu kousek od pána ze Spernaku. Naším cílem bylo co nejdříve rozbít naše ležení a poté i pomoci Spernakovcům postavit sídlo hodné našeho žoldněřského pána. Toto hemžení a snažení trvalo až do brzkých ranních hodin.

Sobota 21. dubna 2012

Kolem osmé hodiny bylo naše ležení vrženo do víru příprav na nácvik, který se k nelibosti všech konal již kolem deváté. Naše maličkost, tedy já a Obi-Wan jsme posléze oblékli barvy Luciovy a kolem půl čtvrté jsme se vydali bránit Spernakuv voj. On, uživše nás, vyžádal si Obi-Wana, mne, Granáta a Sazíka jako svou tělesnou stráž. Pod vlajkou dvora Hradeckého jsme vyrazili bránit naše pozice a ležení. Bitva trvala hodinu a po urputných bojích zazněl z našich hrdel vítězný pokřik... URAAAAAAA Poté se konaly ještě tři střety. Bojechtiví rytíři se utkali ještě v turnajích. Poslední souboje se sestávaly z utkání rytířských skupin. Těch jsme se účastnili pod velením pána ze Spernaku. Ubránili jsme nejen naše životy ale i slávu a čest našeho pána, pro kterého jsme tyto souboje vyhráli. Hlavní výhrou byly zlaté rytířské ostruhy.

Pak jsme se přesunuli do tábora, kde pán ze Spernaku ocenil naši udatnost v boji pozváním ke svému stolu. Noc byla klidná a ničím nerušená. Pouze ráno bylo slyšet jakési výtky na mou osobu. Prý jsem svým klidným a spravedlivým spánkem rušil okolospící.

Neděle 22. dubna 2012

Jakmile udeřila hodina devátá, bylo celé ležení na nohou a my jsme se rozhodli zrušit naše ležení a pomalu se odebrat k našim domovům. Obi-Wanův oř a mula byli odpočatí a tak nedočkavě nechali naložit. Pán ze Spernaku nás ještě požádal o pomoc při likvidaci jeho tábora. Cesta zpět byla opět poklidná a bez nějakých problémů. Domů jsme dorazili kolem páté. Rozešli jsme se do našich chýší a zemljanek.

Unavení, špinaví, smradlaví ale ŠŤASTNÍ!!!!!!

jzk